

60 50 40 30 20 10 200 90 80 70 60 50 40 30 20 10 100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 mm

2.
Sæde Gælærlæm mæ Sælen tilde;
Gom gyltæder end i Drænær blaa;
Se gælærlæm gyldeens Gælæm end
Hæderæder gælærlæm;
Gom gælærlæm gælærlæm;
Gælærlæm gælærlæm;
Gælærlæm gælærlæm;

Sæde Gælærlæm mæ Sælen tilde;
Gom gyltæder end i Drænær blaa;
Se gælærlæm gyldeens Gælæm end
Hæderæder gælærlæm;
Gom gælærlæm gælærlæm;
Gælærlæm gælærlæm; **S**

3.
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;

9.

3.
Boer jeg paa den nogene Strand,
Paa en Holm, fuld af Eg, mellem rullende Bolger,
Hvor en Fuglehær paa Vand
Sild og Brisling og Morten forfølger,
Traf jeg mig en Fischedret,
Fuld af Rogn, saa min Baad var paa Bei til at synke:
Naar jeg da er glad og møet,
Lad den Gjerrige længe nok klynke!
Een Net nok paa Noisomheds Bord —
Fissen svomme! — det var ei Ord!
Derpaa drak jeg mig et Glas,
Sang og drak Fisseriernes Flor!

4.

Sjunger Bjerg, og Dal, og Strand!
Guld af Bjerg, Brod af Dal, fuld af Fiske fra
Stranden!
Lad saa Døssen drikke Vand!
Skænter Vinudi, Glasset til Randen!
Norges Land er ingen Ørf:
Glæden fødes og der udaf selve Naturen;
Være, hvo, som vil, en Tyrf!
Sidde terstig, og vranten, og sturen!
Næste Norges Hæder og Held,
Sing om Dal, om Strand, og om Hjeld:
Altig blomstre for Enhver,
Som vort Land og vort Selstab har hjer!

Gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm;

Gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm;

5.

Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;

6.

Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;
Gælærlæm mæ gælærlæm; **G**, mægen gælærlæm mæ gælærlæm;

7.

1824 ~

V. 546.

Trende

National - Sange.

Den Förste:
[Bjørregaard, Henrik Anker]
Sønner af Norges det øldgamle Rige.

Den Anden:
[Wolff, Simon Claus]
Hvor herligt er mit Fødeland.

Den Tredie:
[Brun, Johan Nordahl]
Boer jeg paa det høje Fjeld.

V box 7:192

Trondhjem. Trykt af E. A. Høeg.

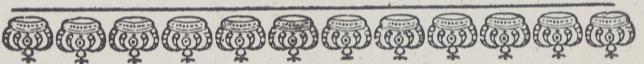
1824 se T. Høegs Diversitatis Libri
17 mai 1824

Seal upon before me made by the King.
Witnessed at Westminster on the fourteenth
of November witness his seal the same day,
John Lovell, King's Printer.

¶ **H**ilicher dor Schindel be Hengelundene Zitter,
¶ **C**hertha den Fluor dor Scherlaukens Glanq.
¶ **F**aymperre sib schane om Oderfelde Zitter,
¶ **G**esange der Gegeingefreda dor ill Samb.
¶ **T**axe dor Schindel be Hengelundene Zitter,

2.

¶ **S**untate ut portage debet aequaliter distribuere.

Sai! herheit ar mit Sogeländ
Sett samme lindfeste lindvæge
Mæ gæ Gommaer so gæ mægæ
Sett ega røde Didsen Sand;

¶ **S**ieheß **E**n enquaß **I**ch feee
¶ **G**et **G**ut **d**u **f**ür **s**ame **g**anze **F**amiliu
¶ **S**ieit **f**ür **t**un **z**weite **F**amilien,
¶ **G**om **f**reidig **t**un **q**u **B**awen **ree**.
¶ **G**ut **f**ür **t**un **z**weite **F**amilien,
¶ **S**ieit **f**ür **t**un **z**weite **F**amilien,
¶ **G**om **f**reidig **t**un **q**u **B**awen **ree**.
¶ **S**ieit **f**ür **t**un **z**weite **F**amilien,
¶ **G**om **f**reidig **t**un **q**u **B**awen **ree**.

¶ **4.** *Et quia iustitia est semper festina;*
¶ **5.** *qui in iustitia semper habet rationem;*
¶ **6.** *qui in iustitia semper habet rationem;*
¶ **7.** *qui in iustitia semper habet rationem;*
¶ **8.** *qui in iustitia semper habet rationem;*
¶ **9.** *qui in iustitia semper habet rationem;*

Om Kloden rokkes end, dets Fjelde
Skal Stormen dog ei kunne følde,
Som Bauta end de skulle staae,
Og vise, hvor vort Norge laae!

Boer jeg paa det høie Fjeld,
Hvor en Tin stjed en Steen med sin Riffel paa Skien,
Hvor der sprang et Kildevæld,
Og hvor Hyperne pladsked i Lien.
Jeg med Sang vil mane frem
Hver en Skat, som laae skjult udi Klippernes Rister.
Jeg er glad og rig ved dem,
Kjærer Viin og klarerer Udgivter!
Klippeens Top, som Granen bær,
Muntre Sjeles Fristad er;
Verdens Tummel nedenfor
Til min skyh sie Bolig ei nager.

2.

Boer jeg i den lave Dal,
Hvor en Elv løber let gjennem stovrige Sletter,
Hvor Lovhytten er min Sal,
Hvor den vorende Grøde mig mætter,
Hvor de muntre Faar og Lam
Trippé om, nippe Lov, og hvor Drinene bege,
Leer jeg heit ad Modens Kram
Og ad Renter, som Rigdom foruge.
Fra min lave, rolige Dal
Seer jeg mange Mægtiges Fald,
Sidder paa min Tue tryg
Da udtsommer en Glædskabspolal!